

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Депутатська фракція політичної партії «Всеукраїнське об'єднання «БАТЬКІВЩИНА»»

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел./факс: 255-21-33, тел.: 255-21-52

№ 04-03/7-31

"15" квітня 2020 р.

**Президенту України
ЗЕЛЕНЬКОМУ В.О.**

Шановний пане Президенте!

Стаття 102 Конституції України покладає на особу, обрану на пост Президента України, **обов'язок** бути гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина.

На позачерговому пленарному засіданні 31 березня 2020 року у другому читанні та в цілому було прийнято проект Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо умов обігу земель сільськогосподарського призначення" реєстраційний № 2178-10 від 10.10.2019 року (далі – Закон).

Оскільки Ви, як Президент України, склали присягу Українському народу і зобов'язалася усіма своїми справами боронити суверенітет і незалежність України, дбати про благо Вітчизни і добробут Українського народу, обстоювати права і свободи громадян, додержуватися Конституції України і законів України, виконувати свої обов'язки в інтересах усіх співвітчизників, підносити авторитет України у світі, звертаю Вашу увагу, що розгляд і ухвалення Закону відбулися із грубим порушенням конституційної процедури, а сам Закон не відповідає ані змісту, ані духу Основного Закону України.

Більш того, **прийнятий Закон не лише порушує національні інтереси і суперечить волі абсолютної більшості громадян України та не відповідає загальносвітовим тенденціям функціонування ринку земель сільськогосподарського призначення, а матиме незворотні трагічні наслідки для долі нинішнього й майбутнього поколінь українців, загрожує громадянській злагоді та в кінцевому результаті – територіальній цілісності та державному суверенітету України.**

Згідно з Преамбулою Основного Закону України Верховна Рада України прийняла Конституцію України від імені Українського народу, зокрема, піклуючись про зміцнення громадянської злагоди на землі України. Так, для

позначення просторової основи існування України як такої на найвищому нормативному рівні закріплено базисне поняття «земля України», яка є сутнісним ідентифікатором України як суверенної та незалежної держави, територією формування й існування української нації.

Звертаю Вашу увагу, як глави держави, який виступає від її імені, що Україна володіє значним земельним потенціалом, який становить 5,7 % території Європи. Із 60,3 млн. гектарів біля 72 % становлять саме сільськогосподарські угіддя з високою родючістю, що засвідчує колосальний економічний потенціал і вимагає впровадження відповідальної та ефективної моделі використання землі на благо Українського народу.

Тож привертаю Вашу увагу до імперативних приписів статей 13, 14 Конституції України, які визначають землю об'єктом права власності Українського народу, що є його основним національним багатством, і яке перебуває під особливою охороною держави.

Насамперед це стосуються саме земель сільськогосподарського призначення, а Конституція України застерігає, що їх власниками можуть бути виключно громадяни України.

Крім того, прошу враховувати, що норми Конституції України, присвячені землі як основному національному багатству й об'єкту власності всього Українського народу, закладені саме у Розділі I Основного Закону, яким визначено основи конституційного ладу України.

Натомість право визначати і змінювати конституційний лад в Україні стаття 5 Конституції України закріплює виключно за Українським народом, який є верховним сувереном і носієм суверенітету, і це право не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відтак будь-які питання, які торкаються землі як основного національного багатства, об'єкта права власності Українського народу, не можуть вирішуватись поза волею Українського народу на загальнодержавному референдумі.

Однак, як Вам відомо, Закон було ухвалено всупереч волі народу, без з'ясування думки громадян України на всеукраїнському референдумі, ігноруючи широковідомі дані численних соціальних опитувань, які засвідчили незгоду більше 70 відсотків громадян із розпродажем земель сільськогосподарського призначення у нинішніх умовах.

Водночас 466 місцевих рад, які представляють близько 14 мільйонів громадян України, а також керівники аграрних асоціацій виступили категорично проти ухвалення Закону в його редакції, яка запроваджує грабіжницьку схему захоплення українських земель.

Натомість забезпечення інтересів сімейного фермерства є концептуальною основою моделі земельного ринку в розвинутих європейських країнах, а також інструментом оптимізації національних економік.

Однак, закладені у Законі механізми створюють юридичні інструменти монополізації власності на українські землі сільськогосподарського призначення банківським капіталом, передусім іноземним, що є безпосередньою і невідворотною загрозою національній безпеці України.

Загалом прийнятим Законом порушуються приписи **18 статей Основного Закону України** (положення статей 1, 2, 3, частин другої – четвертої статті 5, частини другої статті 6, частин першої, другої статті 8, частин першої, третьої статті 13, частини першої статті 14, статті 16, частини першої статті 17, частини другої статті 19, статей 21, 22, 24, частини сьомої статті 41, статей 66, 69, пунктів 7, 14 частини першої статті 92), а також цілі Українського народу, закріплені у Преамбулі Конституції України під час передачі ним як верховним сувереном установчої влади.

Разом з тим під час розгляду та ухвалення Закону було грубо порушено норми Регламенту Верховної Ради України, – голосування відбулося 31 березня 2020 року, тобто поза межами дня (30 березня), який було визначено часом проведення позачергового пленарного засідання, що свідчить про не дотримання під час процедури його розгляду та прийняття частини п'ятої статті 83, частини другої статті 84, частини третьої статті 88 Конституції України.

Крім того, процедура розгляду та прийняття парламентом рішень щодо поправок та пропозицій до проекту Закону здійснювалася за відсутності на позачерговому пленарному засіданні необхідної для прийняття Верховною Радою України рішень кількості народних депутатів України – менше 226, – тобто з порушенням статті 91 Конституції України.

Недотримання та нехтування демократичними принципами законодавчої процедури під час позачергового пленарного засідання 30 березня 2020 року порушило конституційні засади розгляду та ухвалення Закону, а відтак делегітимізувало Закон у цілому.

Враховуючи, що Закон не відповідає Конституції України, порушує конституційні права громадян України, суперечить національним інтересам, містить чинники, що є загрозою державному суверенітету та територіальній цілісності України, керуючись частиною другою статті 94, пунктом 30 частини першої статті 106 Основного Закону України, частиною п'ятою статті 133 Регламенту Верховної Ради України від імені мільйонів громадян України, які не підтримують земельну авантюру, звертаюся до Вас, шановний пане Президенте України, з вимогою **виконати обов'язок гаранта Конституції України застосувати до цього законопроекту вето** та повернути Закон до Верховної Ради України для повторного розгляду з пропозицією відхилити прийнятий Закон.

Невиконання вищезазначеного конституційного обов'язку може свідчити про свідоме порушення Вами присяги Президента України, Конституції України, нехтування Вами обов'язками глави держави, у зв'язку з чим звертаю увагу про кримінальну відповідальність за дії, спрямовані на повалення конституційного ладу (стаття 109 Кримінального кодексу України), посягання на територіальну цілісність і недоторканність України (стаття 110 Кримінального кодексу України), діяння, спрямовані на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній безпеці України (стаття 111 Кримінального кодексу України).

З повагою

Голова фракції

Юлія Тимошенко